

Hr. Erhvervsminister Simon Kollerup

4. maj 2020

Erhvervsministeriet

Vedr. L 181 og tidligere.

Kære Simon Kollerup

Tak for svarene på mine spørgsmål, som jeg netop har modtaget. Endnu har jeg ikke haft tid til at læse dem grundigt, for jeg har fulgt med i Ekspertgruppens møde med Erhvervsudvalget.

Da mødet jo er kommet i stand med din accept og medvirken, ser jeg det som et positivt træk fra din side på, at blive klogere på branchens problemer og lytte til dem.

Jeg synes, det var et rigtig godt møde med en afslutning fra dig, som ikke lukkede døre. Min konklusion på mødet er, at alle ønsker en individuel låneordning, ikke ønsker kollektivt ansvar på nogen måde, rimelig tilbagebetaling, en grad af direkte støtte og mulighed for voucher. Alle forhold jeg selv har nævnt i mine tidligere breve til dig.

Jeg tror alle problemstillinger nu ligger fuldstændig klart, nu ventes der på løsninger.

I mit seneste brev af 2. maj bragte jeg et forslag på banen. I din meget kortfattede svarskrivelse på dette brev, blev det slet ikke kommenteret. Jeg ved ikke, om du eller dem som har behandlet det, måske var blevet lidt læsetrætte af alle mine skrivelser. Derfor vil jeg gentage spørgsmålet og bede om at få det kommenteret eller brugt, hvilket jeg selvfølgelig vil sætte pris på.

Mit forslag er følgende:

1. Der ydes statsgaranterede lån til branchen med individuel hæftelse.
2. Tilbagebetalingen beregnes efter omsætning i en kollektiv model. Dog betaler låntager højst den del, der svarer til det lånte beløb. Overskydende beløb afskrives af staten på det samlede lån.
3. Ved konkurser nedskrives lånet af staten med det uindfrieede lån, som fremgår af rejsegarantifondens status for selskabet.

Min model er et brud på nogle af dine hidtidige standpunkter, men er det ikke der, vi er på vej hen?

Denne model fjerner den kollektive forpligtigelse. Dem som ikke låner betaler ikke, men får heller ikke yderligere kompensation.

Det giver øvrige låntagere en hvis lempelse, idet det afdrag, som i den hidtidige model blev betalt af dem som ikke lånte, nu overtages af staten. Og endelig påføres låntagerne ikke en yderligere forpligtigelse i forbindelse med konkurser.

Det kompromitterer heller ikke den tidligere lov, idet ingen stilles ringere end forudsat i denne lov. Den kan således være gældende helt fra begyndelsen.

Såfremt der er behov for yderligere tilskud til branchen vil det være fint. Afskriv det i givet fald på lånepakken.

Giv mulighed for voucher, det vil være gratis for staten og letter lånebehovet i branchen.

Du får sikkert behov for at konsultere finansministeren, men han har jo hidtil haft store lommer.

Du nævner selv i dag, det kollektive element blev indført for at sikre, at ingen fik en urimelig byrde. Jeg synes den urimelige byrde opstår, når man pålignes at betale for noget, man ikke får eller ønsker at få.

Kollektiv hæftelse kender vi ikke fra erhvervslivet. Den eksisterende Rejsegarantifond er heller ikke kollektiv, som det på udmærket vis blev belyst i dag. Kollektiv hæftelse kender vi fra samfundet som skatter. Og det kommer vi sikkert alle til at betale mere til, når hele regningen for Corona gøres op.

I øjeblikket holder du branchen ude i strakt arm, frit svævende. Træk armen tilbage og hold i stedet hånden under branchen og hjælp, som det er sket så mange andre steder. Samrådet i morgen kunne meget vel være det tidspunkt, hvor du betryggede alle.

Alle kan ikke blive tilfredse, siger du. Og det er der selvfølgelig en hvis sandhed i. Min model mener jeg ikke nogen, som minimumsløsning, kan være utilfreds med, med mindre man kalkulerer med, at ens låneoptagelse delvist bliver betalt af andre. Men sådan tror jeg ikke erhvervsfolk tænker.

Med venlig hilsen

Steen Mejlgaard

Cc: Erhvervsudvalget

